

Αὐτὴ ἡ εἰκὼν ὑπάρχει τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τοῦ Ζωγράφου τιμωμένη ἐπὶ νόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῇ ὁρῇ τοῦ Ἁθω κειμένη. Ἐχάραχτη ἐν τῇ σκύτῃ τῶν Καρῶν ἐν ἔτει 1834.

Гѣи ѡбразъ чюдотворный оубѣтаетса вѣсоворной цркви во ѡлтрѣ: Бѣа проглаголавшаа стѣомѣ Космѣ Зωγράφскомѣ. 1834 г. —

На долната по-голѣма половина на шампата е изобразенъ Зографскиятъ монастиръ, Арсаната при морето и нѣкои параклиси.

Отъ Света-гора шампарството било пренесено и въ България. Николай Карастояновъ донесълъ своитѣ първи калѣпи отъ Атонъ, а после самъ той съ сина си Атанаса захваналъ да приготвя подобни калѣпи, първомъ отъ дърво, а сетне отъ металъ (В. Златарски, Даскалъ Н. Карастояновъ и неговата печатница. Псп. LXVI, 626, 648, 649). Рилскиятъ монастиръ печаталъ своитѣ шампи презъ XVIII в. въ Виена. Въ Троянския монастиръ почнали да се печататъ шампи на медъ следъ 1818 г. (СНУНК., XII, 342).

99. — Зографъ. Надпись отъ 1837 г. на метална плоча, предъ самописната икона на св. Георги, въ съборната църква:

Блгословѣніемъ высокопрѣщеннѣйшаго Герафіма митрополита Новогорѣдскаго и Санкт-Петербуркскаго оусердіемъ хртолюбивѣйшихъ блготворителей, попеченіемъ же вѣвшаго епѣтропомъ сегѣ Иѡанско-Зωγράφскаго мѣтырѣ архимандрита Янатѣліа, оустрои са рѣза сіа чюдотворной иконѣ стѣаго влкомѣченика Геѡргіа повѣдоносца здѣ іавльшей са, іакѡ стѣлпѣ ѡгненный, трѣмъ оусердно молившим са вѣѣ єдинострѣбнымъ вѣдѣщимъ рѣдѣ свой ѡ Івстѣніана великаго, іже на сіемъ мѣстѣ, въ 898мъ годѣ своимъ іждивеніемъ первые воздвѣгнѣша стѣю ѡвѣтель сію, і по живописанномѣ ѡбразѣ чюдотворца, прѣзванномѣ іздрѣвле Зографсѣ. нарекоша ю Зωграфскою ѡвѣтелію Г. П. 1837 года.

100. — Зографъ. Надпись отъ 1848 г. на бронзовъ свѣтилникъ въ църквата Св. Богородица:

Іерѣей іеросхѣмонахъ проигѣменъ Зωγράφскѣй, прѣжде вѣвшіи Іѡаннскѣй ѡ града Гѡфіа. 1848. го = года.